

καὶ μὲ ταραχὴ μεγάλη καὶ τρομαχτικὴ καὶ ἐχάλασε τὰ σπίτια μας καὶ ἐπλάκωσε ἀνθρώπους καὶ ὅσοι ἄνθρωποι ἴτον ὅσο οἱ ἐπέθαναν καὶ τα πετούμενα ὅλα ἐψοφίσασαι καὶ τὰ γοντρά ζωὰ ὅλα ἐχάθουσαν καὶ ὁ αἶρας ἐτίσλωνε τοὺς ἀνθρώπους μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ ἡ θάλασσα ἐφίγεν ἀπὸ τὸν τόπο τις καὶ ἔπιρε τα χοράφια μᾶς ὅλα καὶ εὐγένει τόσος βρόμος ὅπου δὲν ἐμποροῦμεν νὰ φάμεν ἀμὴ τὸ στόμα μᾶς εἶνε γεμάτο δι᾿ ἄμην ἀκόμα ἕως τὸρα ἐχωμεν περισσότερω φόβον καὶ ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς νὰ κᾶμι ἐλείμωσίνην εἰς ἐμᾶς καὶ ἡ θάλασσα ἐπίξε ἀπὸ ἀνκίσια καὶ δὲν εἴμπορεῖ πλεούμενον νὰ περάσῃ καὶ ὁ παντοδύναμος νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τούτην τὴν διηστηχίαν ὅπου εἴμεσταν.

(Τ. Σ.) 1650 ὀκτωβρίου εἰς τὰς 3.

Οἱ γιερεῖς καὶ πρόκριτοι τῆς νήσου σαντορίνης γράφομεν.

Κόπια — ἤγουν τὸ ἴσον τῆς ἀπόκρισις εἰς τὴν εἰδησίαν τῆς σαντορίνης.

Αἰδεσιμώτατοι παπάδες καὶ πρόκριτοι τῆς μεγαλειότητας κοινότης Σαντορίνης.

Μὲ μεγάλο μας καμὸ καὶ λύπησι τῶν ψυχῶν μας ἐπίσκαμε τὸ γράμμα σας καὶ ἐδιαβάσαμεν τὰ κᾶζα καὶ τὴ δυστυχία τῆς ἀφεντιά σας καὶ πρέπει πῶς ὁ πανέλεος θεὸς θεὸς νὰ ῥίξῃ τὴν κάταρά του ἀπάνω σὲ τοῦτα τὰ δυστυχισμένα νησιὰ καὶ στέκουντεν ὅλα κατατρεμένα ἀπὸ πᾶσα λογῆς κατατρέξιμο καὶ δυστυχίας καὶ ἀφανισμοὶ ἀμὴ καὶ ἐδῶ στὴ Ναζία ἐπήραμεν εἰδήσι καὶ ἐκούσαμεν καὶ τὸ βοητὸ ποὺ ἐγένετο στὸ οὐρανὸ καὶ εἰς τὴ γῆ καὶ εἰς τὴ θάλασσα καὶ ἐτρέμαμεν ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔστοντας καὶ νὰ μὴν ἐξέρομεν α θεὸν νᾶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου καὶ ὑπὸ ἥσυχον δὲν ἐκοιμούμαστεν ἀπαντέχοντας ὥρα τὴν ὥρα τὸ χάλασμὸ τοῦ νησιοῦ μας ἤγουν ἀπὸ σεισμὸ καὶ ἀπὸ ἐτούτη ὅλη τὴ θεϊκὴ οργὴ ποὺ ἀκολούθησεν καὶ σᾶς γράφομεν πῶς ἂν ὀρίζεστε ἀπὸ ἐσᾶς νὰ ξεκινήσετε εἰς διὰ τὸ νησί μας θεὸς νὰ σᾶς ἀποδεχτούμεν ὡς εἶναι τὸ μπορετό μας μὲ τὴν πᾶσα μας καλὴ καρδίᾳ ὡς γιὰνὰ γλυτώσῃ ἢ ἀφεντιά σας ἀπὸ τὰ ἀστροπελέκια καὶ τὴν φλόγα ὅπου συντρέχει σὲ σᾶς καὶ ἀπμεινόμεν ἔχοντας καὶ τὴν ἀποθυμίᾳ νὰ ξεξέρωμεν καὶ πῶς ἐπογενίκετε.

Ἀπὸ Ναζία ἔτος 1650 εἰς Νοεμβρίου 17.

Οἱ πρόκριτοι τοῦ μέρους Κάστρου καὶ Μπούργου Ναζίας γράφομεν.

† Ἰω. ὁ Γὰς χάριτι θεοῦ φανερός ἀρχιγραμματεὺς καὶ Νοτάριος νομικὸς τούτης τῆς μεγαλειότητος κοινότης Ναζος ἐκοπιάρια.

Ἐν Νάξω 1891.

MIX. IAK. ΜΑΡΚΟΠΟΛΙΣ

ἌΝΩ ΚΑΤΩ

ἩΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΜΦΙΕΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΡΣΕΣ

Οἱ ὑπερμαχοῦντες ὑπὲρ τῆς κοσμίας ἀμφιέσεως καὶ πολέμιοι τοῦ κορσῆ πολὺ θὰ χαρῶσιν ἐκ σκηνῆς, ἥτις συνέβη τελευταῖον ἐν Σὺδερξαμ τῆς πολιτείας Ὀνταρίου. Ἐκεῖ φαίνεται, ἀνεμίχθη ἡ θρησκεία εἰς τὸ ζήτημα, καὶ ὁ κορσῆς ἐκηρύχθη ἀντιχριστιανικός. Τόσον δὲ διεγερτικὴ ὑπῆρξεν ἡ γενομένη σταυροφορία, ὥστε ἱκαναὶ γυναῖκες ἀνήψαν δημοσίᾳ πυρὰν καὶ ἔρριψαν τοὺς κορσέδες εἰς τὰς φλόγας φωνάζουσαι: «Θ' ἀποθάνωμεν ὡς μᾶς ἐπλάσεν ὁ Θεός».

ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΕΥΦΥΛΟΓΙΑ

Αἱ ἀσιατικαὶ φυλαὶ ἀγαπῶσιν ἐνίοτε τὰ ἀστεῖα, ὠθοῦσαι αὐτὰ πολλάκις μέχρι τοῦ θλιβεροῦ. Ἐυρωπαϊὸς περιηγητὴς, ἐπισκεφθεὶς τὸν οἶκον τοῦ Ἰμάμη τῆς Μυσκάδης οὐ πρὸ πολλοῦ, ἀναφέρει τὸ ἐξῆς: Εἶχα μάθει ὅτι οὐδεὶς Ἰμάμης τῆς Μυσκάδης ἀπέθανε φυσικὸν θάνατον ἀπὸ ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἤμην περιέργος, ὅταν ἐν τῇ συνδιαλέξει μας αὐτὸς ὁ Ἰμάμης ἔκαμε λόγον περὶ τῆς ἀμειλίχτου ταύτης εἰμαρμένης, τῆς παρακαλουθούσης τοὺς προκατόχους τοῦ ὅλου. «Εἶνε ἀληθές, θρορήσας ἠρώτησα ἐγώ, ὅτι κανεὶς Ἰμάμης ἀπὸ 100 ἐτῶν δὲν ἀπέθανεν ἐπὶ τῆς κλίνης του; — Ὅχι, ἀπήντησε μὲ σοβαρὰν τὴν ὄψιν· τώρα, νὰ ἐνθυμηθῶ... τέσσαρες αὐτῶν ἀπέθαναν ἐπὶ τῆς κλίνης. — Καὶ δὲν ἐδολοφονήθησαν, τότε; — Naί, εἶπεν, ἀληθεῖς ὅτι εὐρέθησαν ὑπὸ τὴν στρωμνὴν των, ἀντὶ νὰ εὐρεθῶσιν ἐπὶ τῆς στρωμνῆς; ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἀπέθαναν ἐπὶ τῆς κλίνης». Ἐρευνησας ὁ περιηγητὴς ἔμαθεν ὅτι οἱ ἐν λόγῳ Ἰμάμαί ἐστραγγαλίσθησαν ὑπὸ τῶν διαδόχων των.

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΑΓΓΛΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

Ὁ Τζῶν Κόρβεττ, μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἤρχισε τὸ στάδιόν του ὡς παῖς πορθημίου, τοῦ πατρὸς του ὄντος λεμβούχου τοῦ Ταμέσεως. Ἐγκατέλειπε τὸ σχολεῖον δεκαετῆς καὶ ἤρχισε νὰ ὀδηγῇ μίαν τῶν λέμβων τοῦ πατρὸς του ἀπὸ Βράϊβου Χίλλ εἰς Λονδίον. Ἦτο ἐν τούτοις βιβλιοφάγος, κ' ἔκλεπτεν ὥρας τινὰς ἐκ τῆς μετὰ τὴν βραεῖαν ἐργασίαν ἀναπαύσεως, ὅπως ἐκμυζᾷ πάντα τόμον, ὅστις εἴμιπτεν εἰς χεῖράς του. Ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν, ἔρθεσεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ κυβερνήτου· ἀλλ' ὁ βίος οὗτος δὲν τοῦ ἤρεσκε καὶ μεταβάς ἐγένειεν ἐργοδηγὸς εἰς τὰ ἀλατοπηγεῖα τοῦ Στόουκ. Ταχέως προεβιδάσθη ἐπιστάτης, εἶτα ταμίας καὶ τελευταῖον ἐγένειεν ἐργολάβος τῆς ἐπιχειρήσεως, ἥτις τότε ἦτο μικροῦ λόγου ἀξία, ἀλλὰ βραδύτερον ἔλαβε τεραστίαν ἀνάπτυξιν, καὶ ὁ Τζῶν Κόρβεττ κατέστη ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀλατος. Σήμερον εἶνε ὑπὲρπλοῦτος, ἄγει τὸ 74ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὰς νέας ἐκλογὰς δὲν θὰ ἐκτεθῇ πλέον ὡς ὑποψήφιος, βαρυνθεὶς τὰ πολιτικά.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Οἱ γέροντες βλέπουσι τὸ παρελθόν ὅπως οἱ νέοι τὸ μέλλον — ῥόδιον.

* *

Ἡ ἀγάπη μόνον δι' ἀγάπης ἀμείβεται· πᾶσα ἄλλη ἀμοιβὴ εἶναι καθαρὰ ἔμπορία.

* *

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ λέγωμεν ὅλα ὅσα ἠξεύρομεν, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ ἠξεύρομεν ὅσα λέγομεν